

CSETNEKI Csaba

Szerkesztő

Atudatos kikapcsolás, feltöltődés után ősszel újra indult a pezsgés az élet minden színterén: újult erővel látunk a munkának, már rég elkezdődött az iskolaév. A laza, pihenős nyári hónapokat követően terheltebbé váltak a hétköznapok. Nő és férfi működésének, együttműködésének kérdése örök téma, s áthatja a kommunikációt, a munkahelyi kapcsolatokat, a hétköznapi élethelyzeteket is.

Amikor összeraktuk lapszámaink idei témáit, arra gondoltunk, hogy valami könnyedebb, mégis érdekes témát válasszunk ősze. Aztán ahogyan lenni szokott, ugyanannyira érdekes, sokoldalú és színes lett a téma kifejtése, mint a fajsúlyosabbnak hangzó témák esetében.

Könnyedebb téma? Nehezebb téma? Mi alapján lesz valami az? Szerintem hasonlóan, mint ahogy valamit férfiasnak, vagy nőiesnek ítélünk meg, beállítódásaink, szűrőink, tapasztalataink, előítéleteink, és még sorolhatnánk mi szerint...

„Könnyedebb téma? Nehezebb téma? Mi alapján lesz valami az? Szerintem hasonlóan, mint ahogy valamit férfiasnak, vagy nőiesnek ítélünk meg, beállítódásaink, szűrőink, tapasztalataink, előítéleteink, és még sorolhatnánk mi szerint...”

Az egyik legnagyobb dolog, amit a tánc révén megtanulhattam, az pont ezek levetkőzése, átlépése, áttörése volt. Mint annak idején magam is, megannyiszor látok embereket belevágni a táncba a legkülönbébb elvárásokkal, hiedelmekkel, félelmekkel, amik aztán hamar elkezdnek meginogni. Akik veszik ezt az akadályt, és tovább tudnak lépni, átren-

dezeni addigi világképüket, tovább fognak táncolni, megújulnak, akik pedig nem, ők kiábrándulva más irányban keresik magukat tovább.

A Férfi vezet, a Nő követ; a Férfi a keret, amiben tündököl a Nő; a Férfi legyen okos táncos, a Nő pedig legyen szép... Aztán szembe jön a kudarc, mert csak nem érti az egyik, mit is akar a másik, vajon ki tehet róla, kinek a hibája, hogyan kellene lennie? A két táncosnak együtt kell létrehoznia valamit, kettejüknek kell jól kinézniük és suhanniuk a parketten, egymást kiegészítve, együtt dolgozva, egymást támogatva. Mint fény és árnyék, jing és jang, úgy van a táncban együtt a Férfi és a Nő, minden energiájukkal, dinamikájukkal, személyiségükkel.

És ami talán a legtöbb táncoló ember legnagyobb felismerése: Ugyanazt hozzák a parketten, mint amit otthon is, vagy akár a munkában is. Van, aki így vezet, ilyen férfi, van, aki meg amúgy követ, és olyan nő. De egy biztos, ha nem érti az egyik a másikat, akkor a közös munka sem gördülékeny. Ezért aztán vezetőként megtanulunk követni, és a követők megtanulnak vezetni, mert így lehet a teljességet kialakítani, és beosztani, hogy ki mit hív le a közös tudásból, a sokféle dinamikából melyiket érzi sajátjának. És egy teljesen új világ nyílik meg: a fejlődés világa.

Coachként, fejlesztőként is a sokoldalúságra, teljességre, a többféle nézőpontra, a látásmód szélesítésére, azon a bizonyos dobozon kívüli gondolkodásra sarkalljuk ügyfeleinket, ahol is a klasszikus értelemben vett (ki szerint is az?) férfi és női tulajdonságok, dinamikák, szerepek értelmüket veszítik, és újra meghatározásra kerülhetnek, kerülnek. Mint oly sok modellnek, a szerepe a struktúra adása, a támpontok megkeresése, hogy azután tudjuk, mitől is rugaszkodunk el, mit rendezünk át, szabunk magunkra, és teszszük rendkívül hatékonyá, működőképessé.

Ennek eszközeit, módszereit, megközelítéseit és értelmezéseit igyekeztünk összegyűjteni ebben a számunkban. A cikkekhez jó olvasást kívánok a szerkesztőség teljes csapata nevében.

